

Izjava vsak dan, udi ob nedeljah in praznikih, zjutraj. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. — Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik konsorcij lista Edinosti. — Tisk tiskarne Edinosti. — Naročnina znaša na mesec L 3.—, pol leta L 18.— in celo leto L 35.—. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Orlando in Sonnino sta se vrnila v Pariz.

RIM, 6. Agencija Stefani poroča: Snoch sta ministrski predsednik Orlando in minister za zunanje stvari, Sonnino, odpotovala v Pariz.

PARIZ, 6. Italijanski veleposlanik v Parizu je sporočil načelnikom zaveznikov vlad, da Orlando in Sonnino dospeta v Pariz v sredo zjutraj.

RIM, 6. Odpotovanje ministrskega predsednika Orlando in ministra zunanjih stvari, Sonnina, v Pariz je prišlo tako nepričakovano, da ministri sami niso vedeli ničesar o stvari. Dejstvo je, da je minister Facta, ki je prišel k toirinskemu brzdovlaku ob 10.40 na kolodvor pozdravljat posl. Giolittija, ki se je vračal v Cavour, odšel s kolodvora, ne da bi bil vedel, da je bil poseben vlak, mimo katerega je šel, pripravljen za Orlando in Sonnina.

RIM, 6. Ministrski svet, ki bi se bil imel vršiti danes dopoldne, je bil odlogen na nedolgočasen čas.

Italijanska razlaga novega položaja.

RIM, 6. Zavezniki vlade so večeraj ponovno zadržali Italijo svoje lojalne namene, da izpolni svoje zavezniki dolžnosti vključno morebitnemu nesorisanju z Ameriko. Na podlagi tega sporočila si Italija ni mogla kaj, da ne bi vrnila svoje zavezniki dolžnosti, katere zahteva njeno prisotnost pri izločitvi mirovne pogodbe nemškimi pooblaščenecem. Italijanska vlada stori tako čin skrajne vzajemnosti z zavezniki v očiščeni napram Nemčiji. Pridrži se pa svobodno dejanja za ono, kar se tiče njenih teritorialnih vprašanj v smislu pogajanj, ki so se vršila pred zapustitvijo Pariza in so ostala potem prekinita. — Potrebno je, pravi nadalje rimsko poročilo, da država ostane popolnoma mirna in se tako izogne omamam optimizma kakor tudi potrošnim pesimizma.

MILAN, 6. Odhod Orlando in Sonnina je bil povod spletnem odhodu, kajti po slovesnem sklepu parlamenta, ki sicer ni bil prekopnicavati dogodkov, a je vendar izrazil neomajno odločnost italijanskega naroda, bi bil ta odhod nemogoč, če bi ne bile vlasti daše Italiji kar najpopolnejših jamstev za pravico rešitev jadranskega vprašanja. Italijanske zahteve torej ne morejo več prihajati v razpravo, kolikor so tiče njihove bistva, temveč samo glede na tehniške podrobnosti njihove udeležitve. Naši odposlanci so že dokazali, da so pripravljeni, v kar največji meri, ki je mogoča, priznati stvarne potrebe drugih sodelujočih vlad, toda to popuščanje pa naravno ni moglo priti tako daleč, da bi se odrekli pokrajnjam, v katerih se je pokazalo italijansko živo in razvneto, jasno, čisto, neodpovedno. Vrnitev naših odposlancev v Pariz značaja tako sklepe pripetljaj, ki bi se nam bil lahko pripravil po tolikih izkušnjah, ki smo jih prenesli, ki pa je pokazal prijateljem in sovražnikom, da Italija ni več razpoložena za življenje svojih pravic ter da se, zavedajoča se svoje moči, ne podvrgava nikakršnim prekanam in z nobene strani. Ne bo se govorilo tako kmalu več o tem sednjem končanem dogodku, toda italijanski narod, katerega je izmedila bridka izkušnja, ostane sedaj bolj kot kadaj bučen in složen.

RIM, 6. Položaj se je razjasnil. Italijanski odposlanci so se vrnili v Pariz, povabljeni po drugih članih mirovne konference, kateri so jim brezdvomno posredovali formalne zagotovitve globoke nacionalnih zadev. Orlando in Sonnino sta odpotovala sredi ob 9.30. Pozno popoldne so se vršili zadnji diplomatski razgovori, ki so podali odločne odzive, o katerih je potem ministrski predsednik Orlando poročal kralju in enourni avdienci. Rešitev se je dosegla po prihodu angleškega veleposlanika Rennel Rodda v Rim, v nedeljo zvečer. Večkrat ob 4.45 popoldne je angleški veleposlanik v zunanjem ministrstvu konferiral s Sonninom, nakar se je sklenila vrnitev italijanskega odposlanca v Pariz. Ne ve se še, kaj je vseobsegla sporazumna predlog, toda tu vlada enodušno prepričanje, da bi brez dolocene rešitve reškega vprašanja Orlando in Sonnino ne bila sprejela povabila na vrnitev h konferenci. Odpornost naše vlade bi bila potemtoma zmagala nad Wilsonovim nasprotovanjem in Italija dobi tako zadoščenje, ki ga je zahtevala glede priznanja svojih pravic, ter se bo udeleževala zgozovinskih sej v Versailles, v katerih ostane izročil mirovno pogodbo Nemčiji. — Poslanec Barzilai se nahaja v Napolju in ga pričakuje danes v Rimu. Salandra je ostal v Rimu in tudi vrhovni poveljnik Diaz se ne vrne v Pariz, ker se nahaja nekaj dni sem v nastanitvi vrhovnega poveljstva. Prekantski finančni izsiljevanje, ki se je polžuvalo izvesti v škodo Italije, se more pač sanirati za odvrnjeno.

Pariski glasovi po italijanskim vrnitvi.

PARIZ, 5. Vest, da se najbrž vrne Orlando in Sonnino v Pariz, so tukajšnja italijanska kolonija in krogi mirovne konference sprejeli z največjim zadoščenjem. Iz razgovorov z nekaterimi odličniki italijanske kolonije se dobiva vtisk, da je Orlando in Sonnino sklep morda dolečilo tudi želja, da bi se ne delo nepričakovan zaveznikom in bi se ne dajala Nemčiji možnost, da bi se okoristila s kakršnokoli prevzetvo za zavlačevanje podpisu mirovni preložitve. Italija pa poleg tega tudi čuti, da je sedaj treba zaveznikom, da so trdno složni, ako hočejo olajšati in pospešiti sklep miru. Z druge strani pa je mogoče, da so izmenjavljali misli, ki so se vršile zadnje dni med vladami, dokazale Italiji, da je mogoča pravična in zadovoljujoča rešitev jadranskega vprašanja.

Mirovni preliminarij.

PARIZ, 6. »Petit Parisien« piše: Clemenceau je snoch sprejel generala Petaina in istočasno predsednika Wilsona. Po dolgem razgovoru z njima je sprejel večji del članov vlade v svrhu zadnjih poprav mirovni preliminarijev. »Petit Parisien« pripominja, da so vsi ministri izrazili svoje popolno zadovoljstvo.

Izročitev mirovni pogojev nemškimi odposlancem.

PARIZ, 6. »Temps« poroča: Mislili se, da Clemenceau izročil mirovne pogoje nemškimi pooblaščenecem. Preliminarij se jutri v tajni seji sporoče odposlancem na mirovni konferenci in sicer tudi odposlancem onih držav, ki so samo pretrgali odnose z osrednjimi vladami.

Vprašanje Santunga.

PARIZ, 7. Baron Mackino je izjavil na tozadevno vprašanje, da je Japonska sklenila, da se polotok Santung vrne Kitajski, ki naj ima nad njim vsa vladarska oblast. Japonska ohrani samo one gospodarske predpravice, ki jih je imela tamkaj Nemčija. Glede na železnico, ki mora postati kitajsko-japonsko podjetje, je izjavil baron Mackino, da lastniki železnice uvočejo posebno redastvo, da zajamčijo tako varnost prometa. To redastvo, ki se ne bo smelo uporabljati v nobeno drugo svrhu, bo obstajalo od Kitajcev in japonskih inštruktorjev, katere izberejo upravitelji železnice in jih bo imenovala kitajska vlada.

Nemčija ter alzaško-lorensko vprašanje.

LONDON, 7. Pariški dopisnik »Times« zadržuje, da pozna glavne točke mirovne pogodbe, ki se nanašajo na pogoje, kateri se nalože Nemčiji glede Alzacije in Lorena. Pokrajni boste imeli enake meje, kakor ste jih imeli leta 1871. Prebivalstvo v teh dveh pokrajinah se bo smatralo za pripadnike francoske narodnosti. Nemškimi rodbinam, ki so bile nastanjene v Alzaciji-Lorenu pred letom 1870, ter Nemcem, katerih matere so Francozinje, se prizna pravica, da bodo mogli prositi za francosko državljanstvo. Bode pokrajni se vrnete Francoski brez vsakaterih jamstev ali zasebnih bremen in vsa lastnina nemške vladne osem s palačami in posestvi cesarske rodbine postane lastnina francoske države. Poleg tega se posojila alzaško-lorenskega prebivalstva nemški vladi v vojne namene povrnejo v markah, po pogojih, ki se še določijo. Nemčija bo tudi še nadalje izplačevala vse civilne in vojaške pokojnine, ki gredo francoskim državljanom, ki so bili prisiljeni v tej deželi. Renski železniški mostovi z vsemi železnicami vred, ki jih je doslej upravljala Nemčija, postanejo lastnina francoske države. Nemčija se poleg tega še zavezuje, da bo za dobo 10 let dobavljala električno silo za Alzacijo in Loreno.

Amerika in sklep miru.

PARIZ, 7. Newyorški dopisnik tukajšnjega »Morning« sporoča svojem listu v dolgi brezovlavi svoje vtiske, ki jih je dobil o ameriškem mnenju glede na mirovno konferenco. V Ameriki vlada mnenje, da se Clemenceau in Wilson drug proti drugemu srdito borita za zmago svojega stališča, da naj bi Angleška ohranila svojo spravljenost in da bi Italija ostala nevtralna v razpravi, nanašajočih se na Nemčijo. V glavnem pa meni dopisnik, da se Amerikanci ne zanimajo bogve kako vneto za evropske stvari in prepričajo Wilsonu, da reši stvar, kakor bo vedel in znal. Dvigneno za Amerikance je, da se doseže rešitev čim prej, in se tembolj, ker boljševiki valovje začena vzemirjati tudi že Zedinjene države. Zato se tudi zaradi zavlačevanja sklepa miru oboja vsa mirovna konferenca brez ozira na posamezne odposlance.

Razjasnitev mirovne pogodbe.

PARIZ, 6. Tavočje in v plenarni konferenci se v zunanjem ministrstvu natančno razložil mirovno pogodbo. V seji so bile zastopane vse zavezniki države. Italijo je zastopal Crespi. Med sejo se je zbrala pred Omi d'Orsay velika množica. Ob 4 pop. so pripetili z avtomobilom vzorce izločkov mirovne pogodbe, ki se razdelejo juru.

Odhod 2 nemških delegatov iz Versailles.

LONDON, 6. Agencija Reuter poroča iz Berlina, da sta nemška ministra Landsberg in Giesbert odšla iz Versailles. Agencija pripominja, da ne bo njun odhod vplival na mirovno pogajanje.

Izročitev mirovni pogojev nemški delegacij.

PARIZ, 6. Mirovne preliminarije bodo izročili Nemcom v večji dvorani — obdinci v trianonski palači. Ta dvorana se spremeni v salon. V sredo tega salona se postavi miza, maragronove barve, v obliki podkovi. Okoli mize bo osmestdeset stolic iste barve. Na strelci »Hotela Votela« se nahaja križ za radiotelegrafijo. Ta brzojavna postaja bo na razpolago nemškimi pooblaščenecem, ki bodo lahko vsakdan 2 ur razpoložali tudi s postajama na stolpu Eiffel in v Baconu, blizu Chantillyja v svrhu zveze z Berlinom in Weimarjem. Za diplomatske kurirja je določen osebnih in blagovni voz, ki vozi med Versaillesom in Berlinom.

Razdelitev nemških ladij.

PARIZ, 6. »Daily« sporoča, da je svet trojece razpravljati minul ponedeljek o dveh predlogih glede razdelitve nemških ladij, ki se nanašajo zaplenjene luhak zvezniških in pridruženih držav. Združene države da predlagajo, naj pripačijo vsaki državi sovražne ladje, ki se nahajajo v ne luhak, a zavezniki da zahtevajo, naj se razdelitev vrši na podlagi množice izgubljenih tonelov. Po ameriškem predlogu bi Združene države, ki so iz-

gubile 400 tisoč tonelov, dobile 600 tisoč, Velika Britanija, ki je izgubila 7.450.000, bi dobila samo 480.000 tonelov, a Francija, ki je izgubila 900.000, bi dobila samo 45.000. O Italiji se ni govorilo ničesar.

bodno in neodvisno državo. Tirolska narodna skupščina je proglasila, da je pripravljena prenesti tudi najtežje žrtve za rešitev zgornje Ečave. Priobčila je konferenci, da Tirol zahteva pravico samoodločbe. V slučaju priklopitve zgornje Ečave k Italiji, da so bo ostali del Tirola proglasil za združenje z Nemčijo.

Napad na dunajsko madžarsko poslanstvo.

CURIH, 7. Nemško-avstrijska vlada je uradno protestirala proti zasedbi madžarskega poslanstva na Dunaju. Vlada da ne more trpeti, da bi se postopalo nasilno proti članom se poverjenega poslanstva. O dogodku se uvide preiskava in krivci se bodo kaznovali. Na podlagi pooblastila madžarskega ljudskega komisarja za vnanje stvari se je ukazalo redarstvu, da naj zasede madžarsko poslanstvo, izvrši preiskavo v stanovanjih onih oseb, ki so izginile in postopa zakonito proti onim, ki bi vdrl v palačo, ne da bi imeli pravico za to.

IZ ČEHOSLOVASKA.

CURIH, 6. Poročajo iz Prage: Tukaj se je ustanovil odbor pod predsedstvom Klofača in patronatno Masaryka v svrhu zgraditve Pantona. ki bo posvečen delom plastične umetnosti in slikarstvu. arhivom in muzeju glede čehoslovskega sodelovanja v svetovni vojni. Kmalu odidejo nekateri umetniki na pripravljale študije v Francijo, Italijo, Ukrajino in na Balkan.

POLJSKA.

PARIZ, 7. Iz Kodanija se poroča, da so Poljaki zapri in potem ustrelili v Vlni bivšega poslanika ruske svetske vlade v Berlinu, Joffea.

IZ JUGOSLAVIJE.

Člani ameriškega kongresa v Zagrebu.

REKA, 6. Zagrebški »Obzor« piše: Javljajo, da v kratkem pride v Zagreb dr. Clyde Kelly in Frank James, člana ameriškega kongresa in izdajatelja raznih važnih časopisov. Obojica zastopata ameriška središča z večino jugoslovan-skim prebivalstvom, pa so zelo dobro informirani o naših zadevah. Namen potovanja je natančno proučevanje jugoslovske situacije na licu mesta.

BOJI NA KOROSKEM.

Nemci napadajo.

CURIH, 6. Ljubljanski informacijski urad poroča naslednje službene poročilo: Dne 2. majnika okoli 4 zjutraj so Nemci napadli s prebitimi silami Velikovec. Posredno se jim je prebiti našo bojno četo in odbiti naše čete proti vzhodu. Vsed nove situacije se je morala naša garnizija umakniti na južno obal reke Drave. V istem času so Nemci napadli tudi Rabenstein. Napad je bil odbit. Po dosedanjih poročilih smo izgubili 200 mož, ki so jih Nemci ujeli, in 2 topova.

„Strašen dilema“.

Pod tem naslovom je priobčil včerajšnji »Resto del Carlino« članek, v katerem pravi, da je vzbudil odhod Sonnina in Orlando čud in strah, posebno radi načina, kako so ga francoski listi javili in komentirali. Govori se še o popuščanju in spravi; toda kaj naj Italija še popušča? Ni nam znano, pravi list, če so naši pooblaščenec dobili kakšno zagotovilo, da bo reško vprašanje rešeno po italijanski volji. Nenaaden in tih odhod po dolgih diplomatskih razpravah, ki niso kazale, do predvečeraj, nobenega dobrega izhoda, nas navdaja s strahom. Lahko bi se na primer vprašali, če so nas ravno naši zavezniki prisilili da se povrnemo v Pariz z obljubo, z zagotovilom, da pripoznajo londonski pakt in da prisilijo tudi Wilsona, da ga pripozna. V tem slučaju je jasno, da bi reško vprašanje, namesto da se bliža svoji odločni rešitvi, postalo težje in trše.

In res! Da opravičimo naš odhod iz kongresa, smo navajali pogrešno izvajanje londonskega dogovora, kateremu so pritrjevali zavezniki, a ni mu hotel pritrjevati pridruženec. Nova obveza bi dala Franciji, Angliji in Ameriki v roke juridično omejene omejene države bi nas mogle obdolževati, da kršimo zvezo vsled odklanjanja vsakega sodelovanja pri sejah, medtem ko smo včeraj mi nje obdolževali, da kršijo londonski dogovor, ki prepoveduje zavezniki državam da podpišejo separaten mir.

Gotovo bi ta hipoteza razjasnila odhod ministrov, toda bi ga ne opravičila, ker bi treba, če se ga hoče opravičiti, dokazov, da je Orlando ravnalje, kako bi dobil Reko, bilo dobro izbrano. Toda problem ni to. Gre za to, da se zna, ali je danes gospod Wilson, priznavši londonski dogovor, uničil naše zadnje diplomatske postojanke, ter v resnici namerava, pustivši Dalmacijo na strani, prijateljski razpravljati o reškem vprašanju.

Dilema je strašen, zaključuje list, a upajamo, da se kmalu razjasni.

IZ NEMŠKE AVSTRJE.

Nemška Avstrija protestira proti priklopitvi zgornje Ečave k Italiji.

CURIH, 5. Po nemško-avstrijski noti glede tirolskega vprašanja je prišel komentar, ki pravi, da bo Nemška Avstrija uporabila vsa sredstva, da obvaruje nemškemu narodu posest nemškega Tirola. Nemško-avstrijska vlada je pripravljena na največje žrtve. Zelo jo vznemirja delovanje mirovne konference, ki sklepa na imperijalistični podlagi a stališča zmagovalca, brez ozira na Wilsonove točke. V najslabšem slučaju bi nemška vlada bila pripravljena, da pritrji sklepu tirolske narodne skupščine, ki hoče ustvariti iz Tirola svo-

kor smrt, je prišla se zadnje noč njegovega življenja, da bi ga objokavala.

»Liza, ne jokaj!« jo je prosil, dasiravno je vedel, da njegove besede nimajo moči, da mu ne odgovori in tudi ne more odgovoriti, ker je v resnici ni več med živimi.

»Liza, tako sem hotel, to je bil moj življenjski sen, odkar te je ugrabila smrt... To je poslednji izbruh mojega neukrotljivega sovraštva... To ni preracunjeno, to niso teorije, to sem jaz sam... razumi me...«

Krčevito je iztegnil roke proti njej, toda prijel je prazen zrak. Prikazen se je umaknila, toda rok ni delar razloze. Naenkrat se je nekako umaknila v stran, splavala kakor senca mimo njega ter izginila tam nekje v temnem kotu. Sevirič je vendar imel toliko časa, da je razločeval temno bluzo, v kateri jo je videl poslednjikrat, tanke rokave in tudi njemu tako dobro znano, na poseben način napravljeno prečo v lasih.

Z bosimi nogami je Sevirič planil na mrzla tla.

Naenkrat se je Sevirič stresel in odprl oči. Nekdo je stal poleg njega. Dvignil je glavo. Pred njim, pri nogah ob postelji je stala ženska z dvignjenima rokama. Njene fine, v zraku plavajoče konture so bile tako skrivnostne. In predno je spomina vzbudil k novemu življenju polpozabljeno sliko, je Sevirič spoznal to postavo vsled posebnega čuta, ki je pretresel njegovo srce in njegov duh. Bila je žena, ki jo je nekoč ljubil in ki je — po njegovem mnenju — odšla tja, odkoder ni povratka.

»Liza!« je vzkliznil Sevirič preplašen in vendar presenečen, oženem pa je imel občutek, kakor bi mu nekdo trgal srce iz prsi.

Postava je še stala tam, z rokami je pokrila obličje; in kakor bi se gugal v megli, ki je pokrila Seviričev oči.

»Liza! Odkod prihajaš?... Kaj se ti je pripetilo?« je klical Sevirič obupno, in mislil je, da morajo čuti njegov glas po vsem stanovanju. Toda naenkrat mu je bilo vse jasno; prišla je, ker je videla vse naprej, in v svoji nadčloveški ljubezni, ki je bila močnejša, ka-

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi se je svetilo v nejasni modri odprto okno.

so visele na stenah, in vse to se mu je naenkrat nepojmljivo in bolesto zastudilo. Vsaka misel, vsako delo, da celo naslednji dan ga je napolnil z neizrečenim studom, in zahotelo se mu je, da bi z velikanskimi rokami prijel ves svet in bi ga tako stresel, da bi hiše in ljudje, misli in dejanja izpuhnela v atomski prah. To bi bilo morda najboljše...

Legel je k počitku, zakopal obraz v blazino in tako ostal nepremično. Toda iz tmine, ki je obdajala njegove zaprte oči, se je dvignil jasen obraz z velikimi, vprašujočimi in solznimi očmi ter šel počasi mimo njega. Temu obrazu je sledil črn, kakor žival rezgetajoč nestvor in prepodil jasen, prijazen sen.

X.

Noč je bila in v stanovanju je vse spalo. Tudi od zunaj ni prihajal nikak glas, tako da se je zdelo, kakor bi spal cel svet v smrtne miru in topi nepremičnosti. Samo brezoblična tmina se je molče plazila skozi sobe, opazujoč obraze spečih. V Seviričovi sobi

